

Reprezentarea grafurilor neorientate

Pentru a putea prelucra un graf neorientat cu ajutorul unui program, trebuie mai întâi să fie reprezentat în programul respectiv.

Pentru a reprezenta un graf, într-un program, există mai multe modalități folosind diverse structuri de date:

- reprezentarea unui graf prin matricea de adiacență;
- reprezentarea unui graf prin listele de adiacență;
- reprezentarea unui graf prin sirul muchiilor.

Reprezentarea unui graf prin matricea de adiacență

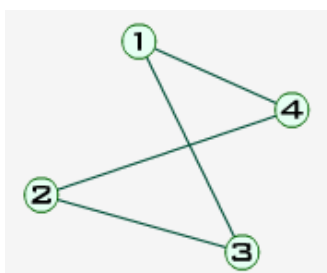
Fie $G=(V, M)$ un graf neorientat cu n vârfuri ($V=\{1,2, \dots, n\}$) și m muchii.

Matricea de adiacență, asociată grafului G , este o matrice pătratică de ordinul n , cu elementele definite astfel:

$$a_{i,j} = \begin{cases} 1, & \text{dacă } [i, j] \in M \\ 0, & \text{dacă } [i, j] \notin M \end{cases}$$

(altfel spus, $a_{i,j}=1$, dacă există muchie între i și j și $a_{i,j}=0$ dacă nu există muchie între i și j)

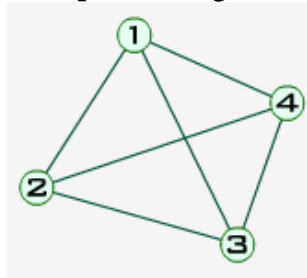
•**Exemplul 1.** Fie graful reprezentat în figura de mai jos:

Matricea de adiacență, asociată grafului, este:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & a_{24} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & a_{34} \\ a_{41} & a_{42} & a_{43} & a_{44} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

Exemplul 2. Fie graful reprezentat în figura de mai jos:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & a_{24} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & a_{34} \\ a_{41} & a_{42} & a_{43} & a_{44} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

Comentarii:

Matricea de adiacență este o matrice **pătratică**, de ordin n , și **simetrică** față de diagonala principală (adică $a[i][j]=a[j][i]$).

Secvențele de citire a matricei de adiacență, sunt:

Metoda 1:

```
int a[100][100];
.....
cout<<"n="; cin>>n;
for (i=1;i<=n-1;i++) //se citesc valorile elementelor de deasupra diagonalei principale
    for (j=i+1; j<=n; j++)
        {
            cin>>a[i][j];    //si se transferă si sub diagonala principală
            a[j][i]=a[i][j];
        }
```

Metoda 2:

```
.....
cin>>n;
cin>>m;
for (i=1;i<=n;i++)
    for (j=1;j<=n;j++)
        a[i][j]=0;
        for (i=1;i<=m;i++)
            {
                cout<<"dati extremitatile muchiei "<<i;
                cin>>x >>y;
                a[x][y]=1;
                a[y][x]= 1;
            }
```

2. Matricea de adiacență **are toate elementele de pe diagonala principală** egale cu **0**.
3. **Numărul elementelor egale cu 1 de pe linia i** (sau coloana j) este egal cu **gradul vârfului i**.
4. Dacă vârful i este un **vârf izolat pe linia i** (și coloana j) **nu sunt elemente egale cu 1**.

Probleme propuse:

Fie G un graf neorientat, cu n vârfuri si m muchii, reprezentat prin matricea de adiacență. Să se realizeze programe, în C/C++, care:

- a) afisează gradele tuturor vârfurilor;
- b) afisează vârfurile de grad par;
- c) afisează vârfurile izolate;
- d) afisează vârfurile terminale;

- e) verifică dacă graful are vârfuri izolate;
- t) verifică dacă graful are vârfuri terminale;
- g) verifică dacă graful are vârfuri interioare (nu sunt nici izolate nici terminale);
- h) verifică dacă graful are toate vârfurile izolate;
- i) verifică dacă graful are toate vârfurile interioare (nu sunt nici izolate nici terminale);

- j) afisează gradul unui vârf dat;
- k) afisează vecinii unui nod dat, vf;
- l) verifică dacă un vârf dat este terminal, izolat sau interior;
- m) afisează gradul cel mai mare si toate vârfurile care au acest grad
- n) afisează frecventa vârfurilor:
  - izolate : n1
  - terminale : n2
  - interioare : n3

Indicatie:

Construiti subprogramul **grad** care returneaza gradul unui varf. Folositi aceasta functie pentru rezolvarea problemelor!